

Voláme sa kresťania...

Voláme sa kresťania. Kresťan je slovo odvodené od mena Kristus. Sme nasledovníci Ježiša Krista. On je náš Vykupiteľ, on je náš Pán a On je viac než obyčajný človek, viac než osobnosť sveta, viac než nejaká dôležitá historická osoba. On je pravý Boh a pravý človek. Je aj našim sudcom a Spasiteľom. Veď sám povedal: „Ja som Cesta, Pravda a Život...“, a povedal aj to, že len cez Neho môžeme prísť k Otcovi do Neba. Preto nás teraz zaujíma odpoveď na otázku, že aký vplyv má alebo by mohol mať Ježiš Kristus na môj život, keď od neho všetko závisí?

V našom ľudskom živote a ľudskom rozmere poznáme tri najsilnejšie spôsoby vplyvu na náš osobný život. Prvým vplyvom je múdrosť, ktorú nám niekto múdry zanecháva. Ona žije medzi nami a ovplyvňuje nás. Vďaka svojmu učeniu žije medzi nami múdrosť Grékov v dielach Platóna či Aristotela, ktorá sa uchováva na našich univerzitách ale nie len tam, ale v praktickom rozmere preniká náš spoločenský i osobný život. Okrem nich sú tu ďalší dávnovekí, či moderní filozofi, vedci i umelci, ktorí obohacujú náš život, usmerňujú a dávajú mu zmysel a vysvetlenie. Poznáme svätého Tomáša Akvinského, Augustína či učenie Jána Pavla II. O čo viac ovplyvňuje náš život pravá múdrosť a jediná pravda Božieho slova. Práve preto, aby sa nám sprístupnila neomylná Božia múdrosť prichádza Boží syn Ježiš Kristus na tento svet a ľudskou rečou a ľudským slovom nám hovorí Božie slová, ktoré už ovplyvnili generácie pred nami a spôsobili úžasnú zmenu sveta k lepšiemu. Sú to i Slová života, ktoré nám zabezpečujú večnú spásu, ak ich počúvame, a preto sú pre nás tak dôležité. A aby tieto Jeho slová Nebeského múdrosti a cesty k spásu nezanikli vo večernom vánku, náš Pán ich dal napísať prostredníctvom Ducha Svätého, ktorý viedol štyroch ľudí, aby sa Božie slová dostali na písmo: Matúša, Marka, Lukáša a Jána. Ale pritom Božie Slovo nie je také ako iná ľudská múdrosť. Ono je živé a účinné. Má moc, lebo Ježiš Kristus je vzkriesený, živý a On sám sa nám cez svoje slovo prihovára. Prvý vplyv Ježiša Krista na náš život je teda vplyv Božej múdrosti, Božej pravdy, ak samozrejme Božie slovo čítame a počúvame.

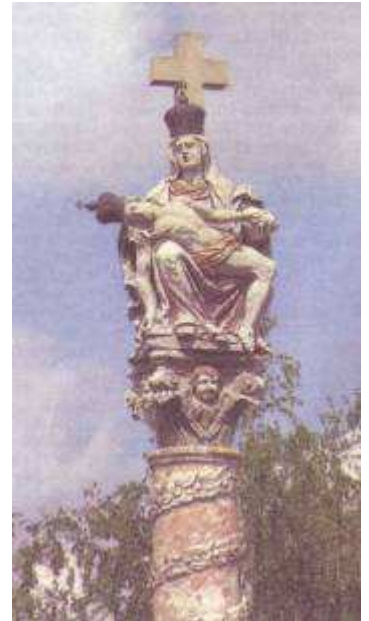
Ale je aj druhý spôsob, akým osobnosti ovplyvňujú život ľudí. A to je príklad. Ak sme čítali životy veľkých ľudí, ktorí žili alebo žijú medzi nami zaiste nám ich príklad utkvie v pamäti. Preto si ich vážime a uctievame, lebo pre nás niečo znamenajú. Obdivujeme ich a chciac i nechciac nás priťahujú a my ich chceme napodobniť. A osobnosti minulosti pôsobia silou príkladu aj do budúcnosti. Pre mnohých je dodnes zaujímavý život Cézara, Napoleona, či svätých ako páter Damián, páter Pio a podobne. Podobným ba ešte omnoho

výraznejším spôsobom by mal a má ovplyvňovať náš život Ježiš Kristus, veď On prišiel medzi nás a bol nám vo všetkom podobným okrem hriechu a dal nám tak príklad ako máme aj my žiť. On je pre nás Cestou, Pravdou i Životom. A dáva nám nádherný príklad svätého, bezúhonného života, ktorý by sme mali nasledovať. Veď aj my môžeme odpúšťať, ako on odpustil tým, ktorí ho ukrižovali. Môžeme byť pokorní, ako bol On pokorným, keď ho chceli urobiť pozemským kráľom, a môžeme byť plní modlitby ako bol on v dlhom bdení i samote noci. Naozaj sa nedajú spočítať hrdinské, sebaobetavé a sväté skutky súčasnosti, ktoré boli inšpirované jeho príkladom, lebo On zanechal Nebo, aby nás naučil ako žiť náš ľudský život, ako byť Božím dieťaťom a naplniť očakávania nášho Nebeského Otca. Jeho príklad, ale nás môže iba vtedy ovplyvniť ak sa oň zaujímate, ak ho hľadáme, vidíme a predstavujeme si ho na našom mieste a v našej situácii.

A napokon je treba i to vedieť, že On nie je len našou Pravdou, keď nás učí svojim slovom, nie je len Cestou, keď nám dáva príklad hodný nasledovania, ale je aj naším Životom. Lebo On nie je len historickou osobou, ktorá tu bola a už nie je, ale je skutočne živí a prítomný neustále tu medzi nami i v mojom osobnom živote. A prítomný je tu činne, to znamená, že nepozera pasívne na nás, ale podáva nám svoju pomocnú ruku. Jeho život nie je niečo vzdialené, On je tu a naplňa i ten môj život Svetlom svojej prítomnosti, istotou a silou, že s ním a v ňom všetko môžem a dokážem, že sa naplnia i všetky moje očakávania. A naplňa ma aj svojou láskou, ktorá dáva nádej, pokoj, istotu i radosť môjmu pozemskému i večnému životu. On žije medzi nami, spôsobuje, že náš život sa dá pokojne a radostne žiť. Naše oči sa pritom nemusia vracieť do Betlehema, lebo mudrci i jednoduchí pastieri sú stále pri Jeho nohách. V tom, ktorý je večný, neexistuje minulosť. V tom, ktorý je „ten istý včera, dnes a zajtra“, nie sú spomienky. Odtiaľto do Galiley nie je ďaleko, lebo ten, ktorý je Bohom si postavil stan v samom strede môjho srdca a ľudskej civilizácie – lebo je večným Životom.

Ale ako by sme sa mohli potom nazývať kresťanmi a Božími deťmi, ak by sme sa o Neho vôbec nezaújimali, ak by sme Ho nehľadali, ak by sme boli voči Nemu ľahostajní a ako by mohol vplývať na náš život, keby sme my jeho vplyv nechceli? Ale ako by sme potom mohli byť spasení: veď On je jedinou cestou ku spásu – iba v ňom a skrze neho prichádzame k Bohu Otcovi? Brat, sestra ak musíme konštatovať, že dosiaľ Ježiš Kristus nemal vplyv na môj život, alebo jeho vplyv bol veľmi slabý, ba slabší ako vplyv sveta, nech nás tento poznatok vedie k obráteniu a návratu k Tomu, komu patríme.

Mário Orbán

Teodor Križka

SEDEMBOLESTNÁ

*Keby viac stromu nebolo,
keby nebolo dúhy,
keby si nešla okolo,
alebo niekto druhý,*

*keby sme v poli nestretli
kaplnku, kríž a zvony,
keby sme ako v predpeklí
hynuli, napadlo mi,*

*keby nebolo studničky,
keby sme ukonaní
-všetci my maličkí-
nemali viery ani,*

*keby nám voda odniesla
ostatky z toho mála,
ty, Sedembolestná,
vždy by si pri nás stála.*

Čo je múdrost'? Múdrost' nie je učenosť - nemusí vedieť odpoveď na všetky otázky. Múdrost' je špeciálna vedomosť, ktorá si žiada určitú skúsenosť a jej predmetom sú nielen časné veci, ale skôr sám Boh a veci týkajúce sa večného určenia človeka. Ale nie je to iba záľuba v Bohu, je to aj záľuba niečo robiť v pozemskom živote. Múdrost' je voľba nikomu a ničomu nedať prednosť pred Bohom. Modlime sa, aby uprostred pozemských vecí tohto sveta boli naše srdcia upriamené na nebo, kde nájdeme opravdivú radosť. Múdrym človekom vo svetle kresťanskej skúsenosti je ten, kto za každých okolností zachováva primát Boha a ducha, kto neuprednostňuje pominuteľné pred večným.

Keď je pohár plný, už sa doň nedá nič naliať. Kto žije pre peniaze, moc a slávu, tam sa už nezmesť túžba po Bohu. Kto je plný túžby po alkohole, sexe, drogách, hrách, ten sa nemôže naplniť Božou prítomnosťou. Ježiš zdôrazňuje: „Ak, sa nezrieknete všetkého, čo máte, nemôžete byť mojimi učeníkmi“ (Lk 14, 33). Čím som naplnený, taký aj som: alkoholik alkoholom, lakomec peniazmi, lenivec pohodlím, zmyselník neverou...

Od rôznych „mysliteľov“ dostávame návody na „pravú múdrost'“. Opravdivú múdrost' však dáva iba Boh. Najväčšou múdrost'ou je poznať cieľ a zmysel svojho života tu na zemi i v budúcnosti a vedieť zaujať postoj k hodnotám, ktoré nepodliehajú nijakej

devalvácii. Každý deň uskutočňujeme vklady na svoje „duchovné konto“. Pobáda nás do toho život spojený s Bohom a povzbudzujú svätí. To „konto“ nezhrmaďuje eurá ani cenné papiere, ale vyžaduje stav lásky, posväcujúcej milosti, aby sme mali právo na vklady, aké sv. František objavil v chudobe, sv. Ignác z Loyoly vo vernosti pápežovi, sv. Vincent de Paul v charite, sv. Monika v modlitbe za syna, alebo sv. Gianna Berettová-Mollová v darovaní života svojmu dieťaťu.

Začal sa nový školský rok. Študujúcim, ale i všetkým vyprosujem dar múdrosti Ducha Svätého.

Lubomír Stanček

1 Ó, Maria, Matka naša ó, Ty Sedembolestná!
My sme Tebe za bolesti vždy povďační zo srdca
Máme nad Tebou sústrasť, vidiac tú tvoju bolesť,
ktorú si s Kristom trpela tiež i za slovenskú vlasť.

2 My, Slováci, Teba, Matka, čo Patrónku vzývame.
a Tvoje prevelké bóle najviac v mysli mávame
Veď si nás milovala, Bohu obetovala
a celý Slovenský národ pod ochranu prijala.

3 Zachráň vlasť našu, Matka, ó Ty Sedembolestná,
vyžeň z nej neveru i hriech a nešťastné bludárstva,
by sme Ťa milovali a na to vždy mysleli,
že sme skrz Tvoje bolesti nádej istú dostali.

**Pravidelné skúšky speváckeho zboru budú
vždy v piatok večer, po svätej omši**

Sväté omše v 23. týždni cezročného obdobia

11.IX. utorok

18.00 + Pavol Ležák a rodičia

12.IX. streda

18.00 + Štefan Kulifaj a syn Štefan

14.IX. piatok

18.00 + Oliver Čajkovič, manž. Bernardína a ich rodičia

15.IX. sobota Sedembolestná Panna Mária-patrónka Slovenska

8.00 + Emil a Mária Slezákovi

9.15 za farníkov

Upratovanie kostola č.d. 2 - 27

16.IX. 24. nedeľa v cezročnom období

8.00 + Miroslav Kubliha a starí rodičia

9.15 + Anton Hrdlovič, manž. Mária a ich rodičia

Liturgický kalendár

10.IX. pondelok	sv. Mikuláš Tolentínsky, kňaz a reholník
11.IX. utorok	sv. Emilián, biskup
12.IX. streda	Najsvätejšie meno Panny Márie
13.IX. štvrtok	sv. Ján Zlatoušty, biskup a učiteľ Cirkvi
14.IX. piatok	Povýšenie Svätého kríža - sviatok
15.IX. sobota	Sedembolestná Panna Mária – slávnosť

Bratia, pozrite na Božiu pokoru a pred Bohom si vylievajte srdce. Pokorne sa skloňte a on vás povýši. Nič zo seba si preto nenechávajte pre seba, aby vás celkom prijal, keď sa vám celý podáva.

Sv. František z Assisi

BOŽIA POKORA

Bolo by iste správnejšie zaoberať sa pri adorácii len Bohom a úplne zabudnúť na seba. Ale sme ľudia, často plní sami seba, svojich problémov a starostí. A najmä, on vo svojej pokore je v Eucharistii prítomný pre nás, skôr než my pre neho. Byť pokorný znamená tiež uznať toto prvenstvo Božej lásky, keďže Kristova láska prevyšuje našu schopnosť milovať.

Boh je pokorný par excellence, pretože sa zrieka všetkého, čo má, aby nám to mohol dať vo svojom Synovi. V Eucharistii adorujeme tajomstvo nekonečnej a pokornej lásky, ktorá sa vydáva do rúk ľudí, vrhá sa do služby druhým a nechce nič pre seba. Diskrétna a trpezlivo čaká na každého z nás bez toho, aby sa vnucovala.

Pred týmto pokorným Bohom sa treba učiť byť jednoduchý ako dieťa, s vedomím svojich vlastných limitov, slabostí a chýb, ale predovšetkým s istotou, že nás prijme a že nás miluje. Pokorný Boh sa vie na nás pozeráť tak, že nám vracia dôstojnosť. Pred ním môžeme vyplaviť zo svojho srdca všetko, čo nás trápi, čo sa nám nepáči, ba dokonca i to, čo máme proti nemu samému. On sa nikdy neurazí ani sa k nám neotočí chrbtom. Je stále pripravený prijať nás a vypočuť, ale nielen to, chce nám aj poradiť a uzdraviť naše poranené srdcia.

Niekedy potrebujeme, tak ako emauzskí učenici, zo seba najprv vyplaviť horkosť a sklamanie, kým sme schopní vôbec vnímať že on kráča s nami cestou-cestou. Chce to však aj trochu odvahy od nás. Musíme uveriť, že aj v dnešných časoch plných zdôrazňovania ľudskej výkonnosti a silných zážitkov môže byť dôležité dať priestor na stretnutie s naším pokorným Bohom v adorácii, pri ktorej sa zdanlivo nedeje nič veľké. „Ježiš nezostupuje každý deň z neba preto, aby zostal v zlatom cibóriu, ale aby našiel iné nebo, ktoré je mu nekonečne vzácnejšie: nebo našej duše, stvorenej na jeho obraz, hovorievala svätá Terézia z Lisieux.

P. Vojtech Kodet OCam „O Eucharistii“

Po letných prázdninách sa opäť otvárajú školské brány, na nádvorciach je zase rušno a lavice sa už zaplnili chlapcami a dievčatami. Začína sa nový školský rok, ktorý prinesie nové vedomosti, poznatky, informácie a skúsenosti potrebné na vzdelávanie našich žiakov a študentov. Starosti nebudú mať len žiaci, ale aj ich rodičia, ktorí svoje deti budú chcieť správne motivovať. Začiatky po prázdninách bývajú väčšinou ťažšie. Žiaci si nanovo musia zvykať na režim vstávania, učenia a priprav. To si vyžaduje z ich strany úsilie a určite aj povzbudenie zo strany dospelých.

Na začiatok chcem ponúknuť niekoľko rád sv. Bernardína zo Sieny, ktoré sú určené nielen žiakom a študentom, ale aj ich rodičom, učiteľom a pedagógom, aby všetci úspešne zvládli povinnosti a úlohy, ktoré ich v tomto školskom roku čakajú. Sv. Bernardín zo Sieny zhrnul svoje myšlienky do siedmich pravidiel, ktoré potom odporúčal svojim študentom na univerzite. Tento rehoľný kňaz patri medzi veľké osobnosti františkánskej rehole. Študoval literatúru, právo a teológiu. Dosiahol licenciát cirkevného práva. Založil teologickú školu, na ktorej istý čas vyučoval. Bol obľúbeným kazateľom a ľudovým misionárom. Stal sa praktickým učiteľom kresťanského života, ktorý sa vedel prihovoriť univerzitným poslucháčom i jednoduchým roľníkom. Jeho pravidlá na štúdium sú stále aktuálne a môžu sa stať malou pomôckou, ako ľahšie zvládnuť učenie, ale aj každú prácu alebo činnosť, ktorej sa venujeme.

• **Úcta a rešpekt k štúdiu.** Nikto nemôže vážne študovať, ak nemá k štúdiu úctu. Vzdelanie rozvíja našu vrozenú túžbu poznávať svet, jeho tajomstvá a zákonitosti, a tak aj samého seba. Žiaci si preto majú vážiť vzdelanie, ako aj učiteľov, ktorí im vedomosti odovzdávajú. Samozrejme aj učiteľia si musia vážiť svojich žiakov, v ktorých je uložené nesmierne duchovné bohatstvo.

• **Sústredenie na štúdium.** Ak chcú byť športovci vo forme a podať čo najlepší výkon, musia si mnoho odriekať a sústrediť sa na cieľ aj žiak je akýmsi atlétom, ktorý si musí čosi každý deň odrieknuť, aby sa mohol venovať školským povinnostiam a sústrediť sa na štúdium, samozrejme, ak chce podať dobrý výkon a dosiahnuť výborne výsledky. Sv. Bernardín vtipne radí: „Otec, ak máš synka na štúdiách a dopyčuješ sa, že sa zamiloval, prestaň mu posilať peniaze a rozkáž mu, aby sa vrátil domov, lebo okrem milostnej pesničky sa nenaučí nič.“

• **Vnútrojný pokoj.** Naša duša je ako hladina vody. Ak je pokojná, je pokoj aj v myslení. Keď ju však niečo rozbúri, naše myslenie sa zakalí. Ak sa chceme niečo naučiť, prehliť a zachovať si v pamäti, naša myseľ musí byť pokojná a čistá. Odporúča sa krátka modlitba a chvíľka ticha, ktoré uprostred toľkého každodenného ruchu nemôžu nijako uškodiť.

• **Poriadok tzv. stredná cesta.** Istá strednou cestou znamená najšť správnu rovnováhu v záležitostiach telesných aj duchovných. Sv. Bernard napríklad radí: „Nemáme byť ani príliš mnoho, ani príliš málo, pretože všetky extrémly škodia. Najlepšia je stredná cesta. Štúdium neznaša prázdnny ani preplnený žalúdok, pretože málo jedla pritiahne suchoty, kým prejedanie zasa otupí mozog“. Podobne je to aj zo spánkom: ani málo, ani veľa. I duch potrebuje poriadok. Radšej sa nauč menej a usiluj sa, aby si to nezabudol. Bifľovanie ani povrchnosť nevedú nikam.

• **Vytrvalosť.** V škole i v živote si nestačí iba želať, treba chcieť. Nestačí však len chcieť a začať, treba i pokračovať. Ale ani to nestačí, musíme vedieť znova začínať, keď sme nevytrvali, alebo keď sa dostavil neúspech. Horšia než deravá pamäť je slabá vôľa. Húževnatá a silná vôľa je viac ako veľké nadanie.

• **Rozvážnosť.** Znamená vedieť správne odhadnúť svoje možnosti a schopnosti. Kto sa díva po privysokých cieľoch, tomu sa zatočí hlava. Žiak sa má naplno usilovať byť stále lepší, no má byť spokojný, aj keď bude v triede iba štvrtý či piaty. Je potrebné robiť kroky podľa dĺžky svojich nôh a

nechtať do rúk naraz priveľa vecí. O takom študentovi by sme mohli povedať, že naháňal súčasne dvoch zajacov, jeden mu utiekol a druhého nechytil. Nemožno študovať mnoho vecí naraz a čakať, že sa výsledky dostavia z večera do rána.

• **Radosť.** Márne vysedáva nad knihami ten, kto nezíska aspoň trochu chuti do štúdia a radosti z neho. Chuť študovať neprichádza hneď, ale neskôr. Podobne asi ako pri jedle chuť rastie s jedlom. Najprv treba prekonať sklon k lenivosti, k zábavám, ktoré človeka priťahujú viac ako knihy. Ak prekonáme túto ťažkosť úsilím a snaživosťou, pocítíme chuť i radosť zo štúdia, ktoré je pokmom mysle a ducha.

Sv. Bernardín v júni roku 1427 predložil v kázni týchto sedem pravidiel svojim poslucháčom na Seinskej univerzite a na záver povedal slová, ktoré rovnako platia dnes: „Ak budeš vytrvalo zachovávať týchto sedem pravidiel, čoskoro sa staneš schopným mužom alebo schopnou ženou.“

Želám Vám, milí žiaci, študenti, rodičia, učители, aby nový školský rok priniesol všetkým čo najviac duchovného a intelektuálneho obohatenia, veľa radosných okamihov, mnoho vzácnych skúseností a príjemných chvíľ priateľstva a porozumenia. Požehnaný a úspešný školský rok, ktorý nás priblíži k pravej Múdrosti.

„Blumentál“ Marián Janček

PANE, PREČO PRÁVE JA? Z času na čas mám obdobie, že sa mi nedarí a nič nejde tak, ako by som si predstavoval. Vtedy sa prichytím, že v mysli kladiem Bohu otázky: „Staráš sa ešte vôbec o mňa? Prečo si dovolil, aby sa mi to stalo?“ Chcem sa s vami podeliť o príbeh, ktorý som nedávno počul a ktorý bol odpoveďou na tieto moje otázky.

Muž, ktorý sa po strokotaní lode zachránil, žil sám na pustom ostrove. Po nejakom čase sa mu podarilo postaviť si z palmových vetiev malý útulok, ktorý ho chránil pred horúcim slnkom a dažďom. Jednej noci mu však príbytok zhorel. Zostala z neho len malá kôpka popola.

„Čo si to urobil, Bože?“ kričal tento muž. „Stratil som v živote takmer všetko a ty dovoľíš, aby mi zhorela aj táto biedna chatrč?! Ako si mohol pripustiť, aby sa to stalo?“

O niekoľko hodín nastupoval tento muž na palubu jednej britskej lode.

„Videli sme signál - stúpajúci dym,“ vysvetľovala mu posádka. „Nevedeli sme, že tu niekto je. Vezmeť ňu do mov.“

Muž zavrel oči od rozpakov. „Ach, ďakujem ti, Bože,“ povedal napokon.

Niekedy si myslím, že keby som skutočne mohol vidieť všetko tak, ako to vidí Boh, asi by som sa hanbil za otázky, ktoré mu občas dávam. Nezostalo by mi asi nič iné, len zavrieť oči a povedať: „Ďakujem ti, Bože.“

To, čo dáva Boh, je vždy lepšie než to, o čo prosí človek.

Neznámy autor

**Bl. Mária Euthymia Üffingová
9.september**

„Táto jednoduchá rehoľníčka je príkladom pre mnohých ako žena, ktorá životom plným viery dokázala meniť svet okolo seba. Láska vyhrala nad nenávisťou, keď sestra Mária Euthymia svojou obetavou službou naplnila ponuré vojenské väzenie domáckou atmosférou,“ povedal počas návštevy Münsteru roku 1987 na adresu nemeckej rádovej sestry Ján Pavol II.

Emma Üffingová sa narodila 8. apríla 1914 v Halverde pri Steinfurte a v ten istý deň bola aj pokrstená. Spolu s desiatimi bratmi a sestrami našla v rodine hlboké náboženské zázemie. Aj to jej pomáhalo vyrovnáť sa so zlým zdravotným stavom. Od malička totiž trpela na rachitídu, a preto sa fyzicky vyvíjala pomaľšie ako ostatní vrstovníci. Tento osud však znášala statočne a nikdy ju nebolo počuť sťažovať sa. Ba práve naopak - keď len mohla, pomáhala súrodencom a robila za nich neoblíbené práce. Voči sebe bola veľmi prísna. Už na základnej škole si zaumienila, že napriek chorobe bude jednou z najlepších žiačok. To sa jej aj podarilo, hoci dosiahla „iba“ to, že bola druhá. Ako desaťročná po prvý raz prijala Kristovo telo a onedlho aj sviatosť birmovania. Svätá omša bola pre ňu neodmysliteľnou súčasťou každého dňa. V štrnástich rokoch vyjadrila túžbu po rehoľnom živote. Dňa 1. novembra 1911 začala štúdium na učilišti domáceho hospodárenia v blízkej Nemocnici sv. Anny v Hopstene. Tu sa

spoznala s milosrdnými sestrami. Ich matka predstavená Euthymia Linnenkämperová na ňu spomínala ako na vždy ochotné a úslužné dievča. Aj jedna z jej spolužiačok dosvedčila, že pre Emmu nebola nikdy nijaká práca ponižujúca. Po vyučení ako dvadsaťročná získala napriek svojmu zlému zdravotnému stavu povolenie vstúpiť do kongregácie milosrdných sestier a prijala meno Mária Euthymia po matke predstavenej v Hopstene. Roku 1936 začala pracovať v Nemocnici sv. Vincenta v Dinslakene na izolačnom oddelení. V službe chorým ju zastihla aj druhá svetová vojna. Počas nej asistovala chorým väzňom a cudzím zajatcom. Francúzsky kňaz Emile Eche, ktorý strávil dlhé mesiace ako vojnový zajatec v dinslakenskej nemocnici, spomínal na jej neúnavnú obetavosť a milosrdenstvo. Okrem zdravotníckeho servisu dbala aj o duchovný život chorých a starala sa o to, aby mohli pristupovať k sviatostiam. Mnoho pacientov pozeralo na vojnových zajatcov ako na nepriateľov, pre sestru Máriu Euthymiu to však boli ľudia odkázaní na jej pomoc. Keď videla, že hladní väzni hľadajú potravu v odpadkových košoch, potajomky pripravovala sendviče a ukladala ich do vyumývaných smetiakov. Všetok svoj voľný čas, ktorého nebolo veľa, trávila v modlitbách pred svätostánkom. Jej život náhle ukončila rakovina. Sestra Mária Euthymia zomrela 9. septembra 1955 vo veku 41 rokov. Krátko po smrti ju začali uctievať ako svätú a mnoho ľudí i spoza nemeckých hraníc prosilo Boha o milosť na jej príhovor. Svätý Otec Ján Pavol II. ju 7. októbra 2001 vyhlásil za blahoslavenú.

Katarína Žáková

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku